

Gagandeep Sigh: siguis al país on siguis, és molt important, és bàsic que sàpigues la llengua

written by Mercè Feliu | 10 de juny de 2017

Gagandeep Sigh Khalsa (1986, Amrítsar Sahib – la ciutat del nèctar, ciutat sagrada pels sikhs del Panjab). Viu a Catalunya des del 2008 i és el portaveu de la comunitat sikh. Autor del llibre “Els de cinc rius a Catalunya”, llibre d’aprenentatge de català per a la comunitat panjabi. Treballa de mediador intercultural per l’Ajuntament de Barcelona.

Com se’t va ocórrer la idea de fer un llibre català-panjabi?

“Els de cinc rius a Catalunya”, “panj” vol dir cinc, “ab” vol dir riu. Les persones de la terra dels cinc rius, del Panjab a Catalunya. Bé, és un llibre per a l’aprenentatge del català per a la comunitat panjabi. Com jo m’he sentit tant bé parlant català volia que els altres sikhs se sentissin com jo, a més, si no saps la llengua, és com si fossis una persona muda. Però no teníem ni diccionaris, ni llibre per aprendre el català. Vaig començar a escriure, perquè volia que el que no he trobat jo els altres sikhs ho tinguessin. Després de dos anys i amb la col·laboració d’algunes persones hem aconseguit aquest llibre. També gràcies a Plataforma per la Llengua per haver-ho acceptat i fer-ho possible.

Recentment heu rebut el premi Martí Gasull i Roig per la tasca d’integració lingüística que esteu realitzant. Com ho feu?

Hem estat fent classes de català, perquè siguis al país on siguis, és molt important, és bàsic que sàpigues la llengua. I amb el català aquesta experiència és molt maca. La meva experiència personal és molt agradable. Jo he viscut a altres

països, a França parlant el francès, a Alemanya, anglès a Anglaterra i la gent no t'ho agraeix, en canvi aquí a Catalunya, només dius poques paraules i la gent t'ho agraeix, "gràcies per parlar català" o "que *guai* que parlis català". Sempre estan molt agraïts i això et motiva molt, t'anima a aprendre més. I bé, fins avui estic aprenent. Així amb la llengua, a l'hora de buscar feina, ens pot ajudar a afrontar els prejudicis que ens relacionen amb altres cultures. Sabent català demostres confiança a la gent i pots explicar qui ets.

La llengua és la clau. Jo he vist gent emocionada quan jo parlo català. Això no ho he viscut a altres llocs, per això intento motivar a la meva comunitat que aprenguin català. En el premi Martí Gasull vam ser finalistes i era quelcom que no esperàvem, són d'aquelles coses que et motiven més per fer més projectes i més coses, i després per votació popular vam ser guanyadors i això també ha anat molt bé perquè la gent catalana ha conegut la comunitat sikh.

Com ho feu? A través de classes?

Els joves ja el parlen, i pels altres, els que volen aprendre, ara tornarem a començar en diferents centres de culte (Gurdwara) que estan oberts a tothom. Reiniciarem les classes perquè les persones, sobretot les dones i les persones grans que volen aprendre puguin tenir aquesta oportunitat.

Teniu pensat fer alguna cosa més?

Ja hem fet dues presentacions, una a Badalona i a Sant Adrià del Besòs, amb la comunitat sikh per fer arribar aquest llibre, i ara fa dues setmanes vam anar a Olot, perquè a Olot hi viuen molts sikhs, i la comunitat en té moltes ganes, on molts ja el parlen. Ara amb el llibre podran aprendre més de pressa i millor.

Creus que aquesta idea seria extrapolable a altres comunitats?

Clar, jo sempre dic a tothom, si tens pensat viure aquí, l'única cosa que recomano i animo és a aprendre català, per molts motius, perquè els no nascuts a aquí els permet donar a

conèixer la seva cultura i religió, i després a l'hora de fer amics, trobar feina, per la integració i Catalunya és un país que acull a tothom. Sense renunciar al teu, tu pots sentir-te sikh i català. I estic segur que per a les altres comunitats, si fan això, seria una cosa molt important.

Què us caracteritza als sikhs?

El sikhisme a Catalunya és una religió molt desconeguda, la gent quan veu un sikh sempre ens confon amb altres religions, molts ens confonen amb musulmans, hindús. La paraula sikh vol dir deixeble, alumne. Els sikhs ens caracteritzem perquè no ens tallem els cabells, els deixem com Déu ens ha creat, i el turbant i el braçalet són les nostres identifications. Som vegetarians, i aproximadament un 12.500 vivim a Catalunya a diferents ciutats. La majoria de sikhs a Catalunya van arribar a l'any 2000, alguns ja havien arribat abans, ara per ara però no hi ha flux migratori.

A què us dediqueu principalment aquí a Catalunya?

A diferents sectors, però els sikhs ens enfrontem a un problema laboral, perquè la gent no ens coneix i a l'hora de trobar feina costa molt. Mentre per exemple, a Anglaterra hi ha membres del Parlament o policies amb turbant, o directors d'escola. Al Canadà hi ha dinou membres del Parlament que són sikhs, mestres de grau... Sovint em diuen "amb el turbant no pots treballar", i jo responc, "treballo amb les mans, no amb el turbant". El tema és que no ens coneixen, alguns s'han tallat els cabells per trobar feina, i els que volen mantenir la seva religió els costa més. I bé, alguns tenen el seu propi negoci, supermercats, sobretot supermercats Dia, altres tenen un "super" normal, restaurants, alguns treballen a restaurants, d'altres a la construcció, una mica de tot en general.

En què consisteix la vostra religió?

El centres de culte, Gurdwara, que vol dir casa de Déu, estan oberts a tothom, encara que no creguis en Déu hi ets benvingut. El d'aquí a Barcelona situat al carrer Hospital,

està obert a tothom i hi passen cada dia al voltant de 700 i 800 persones a menjar, esmorzar, dinar i sopar gratuïtament, i no són pas sikhs tots els que hi van, són persones d'altres religions, persones que enfronten situacions econòmiques una mica difícils, doncs és la filosofia del sikhisme, meditar, treballar i compartir amb els altres, això no vol dir que els sikhs siguem rics i donem el menjar sinó que el que guanyem ho compartim amb els altres, perquè cuidar la humanitat és el nostre deure i com a persones el menjar és bàsic. A Catalunya hi ha deu Gurdwares, i la gent que hi va sempre s'hi sent benvinguda i acollida.

La gent no ens coneix, però a través del Gurdwara també ens fem conèixer, hi ha qui diu: "els sikhs donen menjar gratuït", no és ben bé això, ens obrim a les persones.

En el sikhisme no hi ha distinció entre homes i dones, el braçalet, com el turbant el duen tant homes com dones. El braçalet que portem ens recorda que amb aquestes mans hem de fer sempre coses boniques, no dolentes. És com un senyal que et recorda, no facis això. El pots dur gran, o finet.

Com vius la situació política actual a Catalunya?

Bé, el tema del referèndum, jo penso que com a ciutadans en un país democràtic tothom té dret a decidir, tant la gent que està a favor com els que no. Però jo penso que almenys hauríem de tenir dret a decidir i després els ciutadans ja decidiran si volen una cosa o altra, però almenys que puguin decidir.